

ПРИМЉЕНО: 04 SEP 2024			
Орг. јед.	Број	Пилог	Вредност
02	442/8	/	/

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Београд

3. септембар 2024. године

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На предлог Наставно-научног већа од 22.04.2024. године, Декан Правног факултета Универзитета у Београду је донео одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног ванредног професора за ужу научну област Теорија права и државе – предмети: Увод у право и Аутономно право на Правном факултету Универзитета у Београду.

Конкурс је објављен у огласним новинама Националне службе за запошљавање "Послови" број 1092, 15. маја 2024. године и у "Службеном гласнику Републике Србије" број 37 од 26. априла 2024. године

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на седници XXIV седници, одржаној 22. априла 2024. године образовало је Комисију за писање реферата у саставу: др Горан Дајовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду (председник комисије), др Радмила Васић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији и др Дамир Бановић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Сарајеву.

Чланови Комисије имају част и задовољство да поднесу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс пријавио се као једини кандидат др Милош Здравковић, доцент Правног факултета Универзитета у Београду.

1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Милош Здравковић је рођен 16. јула 1978. године у Лазаревцу где је са одличним успехом завршио основну школу и гимназију (природно-математички смер). Током школовања награђиван је на такмичењима из физике, математике и историје. Правни факултет Универзитета у Београду уписао је 1997. године, а завршио 2002. са просечном оценом 8,45. Исте године уписао је последипломске студије – правно-теоријски смер.

Методологију правних и друштвених наука положио је код проф. Стевана Врачара и проф. Владимира Милића са оценом 10. Усмени магистарски испит положио је с одликом 2005. године пред Комисијом коју су чинили академик проф. Коста Чавошки, академик проф. Данило Баста, проф. Драгица Вујадиновић и проф. Јасминка Хасанбеговић. Од децембра 2005. до септембра 2006, одслужио је војни рок под оружјем. Новембра 2008. године одбранио је магистарску тезу под насловом „Однос природног и позитивног права у теорији Цона Финиса“, чиме је на Правном факултету Универзитета у Београду стекао академски назив магистра правних наука. Тему докторске дисертације пријавио је у јуну 2011. године, а докторирао с одликом 25. априла 2014. одбранивши тезу под називом „Дворкинова критика Хартове верзије позитивизма“ чиме је на Правном факултету Универзитета у Београду стекао академски назив доктора правних наука. Поседује знање енглеског језика.

Од 1. јуна 2004. године запослен је на Правном факултету Универзитета у Београду као асистент-приправник за предмет Филозофија права. У фебруару 2009. године изабран у звање асистента за предмете Увод у право и Филозофија права. Од избора у звање асистента приправника руководи вежбама из предмета Увод у право. Од избора у звање доцента 2014. изводи наставу на предметима Увод у право, Право и правда, Аутономно право, Увод у филозофију права, а на последипломским студијама из предмета Општа теорија права и државе, као и Српска филозофија права. Од 2008. године до данас обавља посао секретара Семинарске групе из Увода у право. Више од једанаест година вршио је дужност секретара Катедре за теорију, социологију и филозофију права (2004-2015.), секретара Издавачког одбора Центра за издаваштво и информисање Правног факултета Универзитета у Београду (2009-2018), секретара Српског удружења за правну и социјалну филозофију (2010-2017). Члан је уредништва часописа „Нови архив за правне и друштвене науке“, а од 2009-2012, био је уредник часописа „Право и друштво“ (главни уредник Триво Инђић), у издању Службеног гласника. Од 2018. до данас управник је Општег семинара Правног факултета. Од 2018-2021. био је члан Савета Правног факултета. Члан је Српског удружења за правну и социјалну филозофију, као и Управног одбора Фондације „Радомир Лукић“. Награђен је октобра 2014, од стране Фондације „Миодраг Јовичић“ за одличан монографски рад из области правне теорије и филозофије.

2. СТРУЧНЕ И НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ

2.1. Научно-истраживачки пројекти – тренутно учествује у

1. пројекту Универзитета у Београду - Правног факултета: „Савремени проблеми правног система Србије“ и
2. Advancing Cooperation on the Foundations of Law (projekat Evropske komisije Horizon Europe Framework Programme (HORIZON), октобар 2022 – септембар 2025).

Учествовао је и на пројектима Универзитета у Београду - Правног факултета: "Идентитетски преображај Србије" (2018, 2019. и 2020. годину), "Епидемија. Право. Друштво" (за 2021. годину) и "Савремени проблеми правног система Србије" (за 2022. и 2023. годину).

2.2. Учешће на семинарима и конференцијама

- „Поглед на теоријске основе непријатељског кривичног права“ - International Scientific Conference on „Challenges and Perspectives of the Development of Legal Systems in the 21st Century“, held on 17th of May 2024. University of Banja Luka, Faculty of Law. Коауторски с доц. др Иваном Марковић и асс. Савом Војновићем.
- „Патологија правног поретка – анализа случаја Републике Србије“, конференција Института за правне и друштвене науке *Савремени проблеми правног система Србије*, Правни факултет Универзитета у Београду, 3-4. април 2024.
- „Правна култура социјалистичке Југославије“, конференција *Социјалистичко право у Југославији 1945-1990*, Правни факултет Универзитета у Београду, 29 и 30. новембар и 1. децембар 2023.
- „Проблем изборне културе у Србији“, конференција Института за правне и друштвене науке *Савремени проблеми правног система Србије*, Правни факултет Универзитета у Београду, 15-16. јун 2023.
- „Fuller’s Theory in Use – Analysis of the Legislation of the Independent State of Croatia“ “*Legal gaps and the completeness of law*“ - the XII Scientific conference on The occasion of the Day of the Faculty of Law, International scientific conference, held in Pale, 28 October 2023, East Sarajevo 2023.
- „Заштита здравља становништва као битна функција државе – искуство стварања друге Југославије“, вебинар Института за правне и друштвене науке, *Епидемија. Право. Друштво*, 13. април 2022.
- *Work in Progress* konferencija Srpskog udruženja za pravnu i socijalnu filozofiju Beograd, 17. decembar 2021. Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu (Webex <https://ppma.webex.com/ppma/j.php?MTID=mab70744e754b3944c30b5b09ee004857>). Коментатор.
- „Сврха државе као њено оправдање“, *Work in Progress* - конференција Српског удружења за правну и социјалну филозофију Београд, 17. јун 2020. Правни факултет Универзитета у Београду, Webex (<https://webex.commoab70744e4511++dssa754b3944c30b5b0930b5b07>).
- „Emotionalization of criminal law in the process of adopting and amending criminal legislation“, *International Scientific Conference Responsibility in the legal and social context*, Niš, 18th September, 2020. коауторски са доц. др Иваном Марковић.
- „Уставноправни темељи Независне Државе Хрватске“, конференција Института за правне и друштвене науке *Идентитетски преображај Србије*, Правни факултет Универзитета у Београду, 18. и 19. априла 2019.
- „Legitimacy of the State Authority – The Case of Independent State of Croatia (NDH)“, *Belgrade meets Lisbon meets Krakow – 2019 Legal Theory Summit*, Belgrade, October, 19, 2019.
- Конференција *Work in progress*, Српско удружење за правну и социјалну филозофију и Правни факултет Унион, 11.6.2018. (<https://www.ivrserbia.org/konferencije/work-in-progress-rs/treca-work-in-progress-konferencija/>). Коментатор.
- „Формирање државе без консензуса“, конференција *Сто година од уједињења – формирање државе и права*, Правни факултет Универзитета у Београду, 26. и 27. новембра 2018.

- „Генерална ефикасност правног поретка“, научни скуп посвећен књизи проф. др Драгана М. Митровића *О праву и другим сродним темама*, Институт за филозофију и друштвену теорију, Београд 3. јун 2017.
- „Правност поретка Независне Државе Хрватске“, конференција *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Правни факултет Универзитета у Београду, 30. март 2017.
- Конференција *Work in Progress*, Српско удружење за правну и социјалну филозофију и Универзитет „Лазар Вркатић“, Нови Сад, 12.6.2015.
- „Методолошке основе Хартове теорије права“, Копаоничка школа природног права, 12-17. децембра 2015.

2.3. Чланство у удружењима, стручним телима и редакцијама стручних часописа

- Члан, први секретар и један од оснивача Српског удружења за правну и социјалну филозофију (2010 - данас);
- Члан редакције часописа Нови архив за правне и друштвене науке, који издаје Правни факултет Универзитета у Београду (2021 – данас);
- Члан Савета Правног факултета (2018-2021);
- Члан Управног одбора Фондације „Радомир Лукић“ (2024 – данас).
- Уредник часописа „Право и друштво“ (главни уредник Триво Инђић), у издању Службеног гласника (2010-2013.);
- Управник Општег семинара Правног факултета Универзитета у Београду (2018 – данас);
- Секретар Издавачког одбора Центра за издаваштво и информисање Правног факултета (2009 – 2018.)

2.4. Научни радови до избора у звање доцента

2.4.1. Монографије до избора у звање доцента

- „Однос природног и позитивног права у теорији Џона Финиса“ (магистарски рад, Правни факултет Универзитета у Београду, 2008, необјављено);
- „Дворкинова критика Хартове верзије позитивизма“ (докторски рад, Правни факултет Универзитета у Београду, 2014, необјављено).

2.4.2. Чланци и прикази пре избора у звање доцента

Чланци:

- „Политички идентитет Атине и архитектура Акропоља“, *Анали правног факултета у Београду*, 1/2014, 152-169.
- „Theoretical Disagreement about Law“, *Анали Правног факултета*, Београд 3/2014, 87-102.
- „Дворкиново схватање људских права“, у: *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ – прилози пројекту*, Радмила Васић (ур.), Београд 2012, изд. Правни факултет Универзитета у Београду, 2013, 415–431.

- „Дворкинов утицај на правни позитивизам“, *Правни живот*, Београд 12/2013, 487–502.
- „Место појма правде у овиреу Општег имовинског законика за Црну Гору“, у: *Споменица Валтазара Богшића*, Лука Бренеселовић (ур.), Службени гласник, Београд 2011, 141–156.
- „О правним правилима и правним принципима“, *Правни живот*, Београд 12/2011, 567–583.
- „Финис о *Lex iniusta non est lex*“, *Право и друштво*, Београд 4/2010, 67–78.
- „Фулерова унутрашња моралност права и Фининисова идеја владавине права – сличности и разлике“, *Правни живот*, Београд 2/2010, 771–786;
- „Слободан Јовановић: великан српске науке и културе“, Истраживачко-издавачки центар Београд, 2008, 27 стр.
- „Концепт правде у правној теорији Џона Финиса“, *Правни живот*, 14/2008, 323–334.

Прикази:

- „Џон Барнет, *Рана грчка филозофија*“, *Анали Правног факултета у Београду*, 1/2005;
- „Радмила Васић, *Правна држава и транзиција: теоријски модели и контекстуално условљавање*“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2/2005;
- „Херман Канторович, *Борба за правну науку*“, *Анали Правног факултета у Београду*, 1/2007;
- „Данило Баста, *Самопоштовање и пузавост – текстови с поводом (2002–2007)*“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2/2007;
- „Д. Вујадиновић, В. Гоати (ур.), *Између ауторитаризма и демократије: Национални и државни интерес модерне Србије*, св III, Цедет, Београд, 2007;
- „Џон Финис, *Природно право*“, *Анали правног факултета у Београду*, 1/2008;
- „Игор Приморац, *Етика и секс*“, *Анали правног факултета у Београду*, 1/2009;
- „Дејан Девић, *Критика Фулеровог схватања природног права*“, *Право и друштво*, Београд 1/2010;

Превод:

- Петер Колер, „Право, морал и врлина“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2/2005, 59–78.
-

3. ИСПУЉЕНИ УСЛОВИ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА ОПШТИ УСЛОВИ

3.1. Искуство у педагошком раду са студентима.

Кандидат је у текућем изборном периоду био ангажован у настави на основним студијама (вежбе и(ли) предавања) на предмету Увод у право, Право и правда, Аутономно право, Увод у филозофију права, као и на предметима на последипломским студијама Теорија државе и права и Српска филозофија права.

3.2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода.

Од избора у наставничко звање изводи наставу на предмету Увод у право (предавања и вежбе), Аутономно право, Право и правда и Увод у филозофију права (предавања):
Зимски семестар 2019/20. Увод у право (предавања) – 4,72; Увод у право (вежбе) – 4,74.
Зимски семестар 2020/21. Увод у право (предавања) – 4,71; Увод у право (вежбе) – 4,63; Увод у филозофију права – 5,00.
Зимски семестар 2021/22. Увод у право (предавања) – 4,62; Увод у право (вежбе) – 4,69; Увод у филозофију права – 4,90.
Зимски семестар 2022/23. Увод у право (предавања) – 4,74; Увод у право (вежбе) – 4,65; Увод у филозофију права – 5,00.
Зимски семестар 2023/24. Увод у право (предавања) – 4,65 Увод у право (вежбе) – 4,81; Увод у филозофију права – 5,00.
Летњи семестар 2019/20. Право и правда – 4,63; Аутономно право – 4,68.
Летњи семестар 2020/21. Право и правда – 4,40; Аутономно право – 4,81.
Летњи семестар 2021/22. Право и правда – 4,96; Аутономно право – 4,58.
Летњи семестар 2022/23. Право и правда – 5,00.
Летњи семестар 2023/24. Право и правда – 4,74.

3.3. Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира.

- „Уставноправни темељи Независне Државе Хрватске“, Анали правног факултета у Београду, 1/2019, 117-146, (ISSN 0003-2565; М24).

- „Elements of NDH Statehood“, Анали правног факултета у Београду, 3/2024, прихваћено за објављивање, (ISSN 0003-2565; М24).

3.4. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.

- „Правна нарав НДХ“, Досије студио, Београд 2024, стр. 354, ISBN 978-86-6047-444-7, М42.

3.5. Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.

- „ Fuller`s Theory in Use – Analysis of the Legislation of the Independent State of Croatia“, прихваћено за објављивање у *Collection of Papers „Legal Gaps and the Wholeness of Law“ - XII Scientific Conference 2023*, Pale 2024, (ISBN 978-99938-57, М31).

- „Emotionalization of criminal law in the process of adopting and amending criminal legislation“, *International Scientific Conference Responsibility in the legal and social context*, Niš, 18th September, 2020. Collection of Summaries, 67-68, (COBISS.sr-ID [21803785](#); М32). Објављено у целини у *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 2/2020, 160-180, коауторски са доц. др Иваном Марковић, (ISSN 0350-8501; М51).

3.6. Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.

- „Формирање државе без консензуса“, *Сто година уједињења: формирање државе и права*, (ур. Борис Беговић, Зоран Мирковић), Правни Факултет Универзитета у Београду, Београд, 2020. 65-93, (ISBN - 978-86-7630-879-8; М61).

- „Правност поретка Независне Државе Хрватске“, у *Правни поредак Независне Државе Хрватске* (ур. Б. Беговић, З. Мирковић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2017, 21-45, (ISBN 978-86-7630-725-8; М61).

4. ИЗБОРНИ УСЛОВИ

Кандидат испуњава одреднице из сва три изборна услова. За избор у звање наставника потребно је да је кандидат у претходном изборном периоду испунио најмање по једну одредницу из најмање два изборна услова.

4.1. Стручно-професионални допринос

4.1.1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.

- Члан је уредништва часописа „Нови архив за правне и друштвене науке“ у издању Правног факултета Универзитета у Београду;
- „Наслеђе политичке и правне филозофије Роналда Дворкина“ (ур. Б. Ђорђевић, М. Здравковић), Српско удружење за правну и социјалну филозофију, ФПН, Правни факултет у Београду, Београд, 2015, (ISBN 978-86-918821-0-5; М49).
- „Реч уредника“, у *Наслеђе политичке и правне филозофије Роналда Дворкина*, Биљана Ђорђевић, Милош Здравковић (ур.), изд. Српско удружење за правну и социјалну филозофију, Факултет политичких наука, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, 7-10, (92-104; ISBN 978-86-918821-0-5).
- *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић са ауторима-сарадницима, Службени гласник, Београд 2015, 486, (ISBN 978-86-519-1740-3; М48).

4.1.2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.

- Члан организационог одбора научне конференције „Сто година од уједињења - формирање државе и права“, Правни факултет Универзитета у Београду, 26. и 27. новембра 2018.
- Члан организационог одбора научне конференције *Belgrade meets Lisbon meets Krakow – 2019 Legal Theory Summit*, Belgrade, October, 19, 2019.

4.1.3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.

- Ментор и председник комисије за одбрану мастер рада Александра Вукадиновића, „Концепт аутономије воље у делу Ивана Иљина“, успешно одбрањен 24. септембра 2022.
- Члан Комисије за оцену Пројекта докторске дисертације „Функције права: покушај заснивање једне синтетичке (социолошко-психолошке) перспективе“, кандидаткиње Ање Берзбрадице, успешно одбрањена 6. маја 2024.
- Члан више комисија за одбрану мастер радова.

4.1.4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима

- „Савремени проблеми правног система Србије“, пројекат Универзитета у Београду
- Правног факултета;

4.2. Допринос академској и широј заједници

4.2.1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.

- Члан, први секретар и један од оснивача Српског удружења за правну и социјалну филозофију (2010 - данас);

4.2.2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

- Управник Општег семинара Правног факултета Универзитета у Београду;
- Члан Библиотечког одбора Правног факултета Универзитета у Београду;
- Члан Савета Правног факултета Универзитета у Београду (2018-2021.)

4.2.3. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.

- Награда Фондације „Миодраг Јовичић“ за одличан монографски рад из области правне теорије и филозофије 2014.

4.3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

4.3.1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројекатима и студијама.

- Advancing Cooperation on the Foundations of Law (projekat Evropske komisije Horizon Europe Framework Programme (HORIZON), октобар 2022 – септембар 2025).

4.3.2. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.

- Члан Управног одбора Фондације „Радомир Лукић“.

5. ПРИКАЗ РАДОВА НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

Монографија:

- „Правна нарав НДХ“, Досије студио, Београд 2024, стр. 354, ISBN 978-86-6047-444-7.

Монографија „Правна нарав НДХ“ се, у *основи*, бави темом која на југословенском простору већ деценијама заокупља пажњу историчара, правника, публициста и јавности генерално. Тема је, наравно, назначена насловом, али он не одсликава *све* наративне матице и рукавце ове књиге, јер је њен захват, темпорални и тематски, шири од само правних аспеката једне марионетске (пара)државне творевине, која је постојала тек четири године. И, упркос томе што долази на крају повеликог низа књига с тематиком која се односи на Независну Државу Хрватску, она је оригинално и јединствено дело на нашем језику. И она је то, пре свега, због јединствене комбинације „тровалентног везивања“ с тематиком НДХ.

Тој тематици, укратко, њен аутор приступа с историјског, правно-историјског и правног угла (конституционалног и теоријског). Монографија на особен и свеобухватан начин обрађује управо питање државности и правности НДХ методолошким поступком који је примерен датој теми. Она је заправо прво заокружено научно дело те категорије у нас.

Монографија се састоји од 11 поглавља насловљених: „Увод“, „Хрватско питање у југословенском државном оквиру“, „Путеви решавања хрватског питања у југословенском државном оквиру“, „Путеви решавања хрватског питања ван оквира Југославије“, „Пропаст прве Југославије – легитимисање власти НДХ“, „Елементи државности НДХ“, „Организација власти НДХ“, „Нормативност поретка НДХ“, „Анализа правности система НДХ“, „Пропаст НДХ – хрватско питање у новој Југославији“ и „Закључак“.

Монографија садржи и напомену аутора о шест чланака које је већ објавио а чији делови су уз одређене измене увршћени у монографију, што сведочи о аутоцитатима у њој. На последњих десет страница монографије се налази списак коришћене литературе на српском, хрватском и енглеском језику. Монографија је написана јасним стилем на 354 странице и броји 736.053 карактера с белинама.

У складу с предметом монографије, у њој се смењују историјско-правни, догматско-нормативни и концептуални метод анализе. Грубо посматрано првом половином рада доминира историјско-правни, а другом догматско-нормативни и метод концептуалне анализе. Да би се приступило испитивању проблематике рада - државности и правности НДХ – било је претходно неопходно описати историјско-политичке актере, догађаје и идеје који су довели до настанка НДХ од постављања и решавања хрватског питања унутар Аустроугарског царства до југословенског краљевства. То је окосница поглавља: „Хрватско питање у југословенском државном оквиру“, „Путеви решавања хрватског питања у југословенском државном оквиру“, „Путеви решавања хрватског питања ван оквира Југославије“, и „Пропаст прве Југославије – легитимисање власти НДХ“. На основу тог контекста аутор приступа тражењу одговорâ на питања „да ли је у НДХ постојао правни поредак или је, можда, важио поредак силе или чак злочина, односно, да ли је НДХ уистину била права држава или какав други политички ентитет“ (стр. 8). Та разматрања су садржана у поглављима: „Елементи државности НДХ“, „Организација власти НДХ“, „Нормативност поретка НДХ“ и „Анализа правности система НДХ“.

Закључци аутора су вишеслојни. С једне стране, и уз одређене резерве, он прихвата становиште да се НДХ може сматрати државом и да је имала устав у материјалном смислу: „Ако се устав у материјалном смислу схвати најуже, дакле, само као делотворна организација државне власти, на питање да ли је НДХ имала устав одговор је јасан, НДХ је имала устав све док је постојала као држава, то јест све док је усташка власт уживала монопол физичке силе“ (стр. 173). С друге стране, аутор одриче поретку НДХ какавтер нормативности: „Ни у формалном, ни у супстанцијалном, ни у процедуралном смислу, тај поредак у значајној мери није био нормативан“ (стр. 197). У свом закључку аутор се суштински ослања на природноправна учења о суштини права као поретка слободе док је поредак НДХ значио систематизовано уништавање друштвених заједница које су до његовог успостављања нормално функционисале. Истовремено, аутор не негира да су од антике постојале државе засноване на изразитој разлици између слободног и неслободног становништа (стр. 139), те се у том смислу отварају нова питања, наиме, да ли се, рецимо, оспорава карактер правности и римском праву будући да је настало у оквирима једног робовласничког поретка, као и да ли се НДХ заправо може посматрати као вид

полиномичне држава у којој су поред формалних правила постојала и параформална (неписана) правила понашања.

Без обзира на њену мучну, деликатну и наталоженим предрасудама оптерећену тематику, књига је информативна, ауторски прилаз је објективан и уравнотежен, академски је озбиљан, али је истовремено и лепог књижевног израза. Наратив је обogaћен анегдотским детаљима, кратким секвенцама личних прича или судбина или поступака, познатих и мање познатих ондашњих актера. Ослањајући се на широку лезу одговарајуће литературе, аутор, с једне стране, демонстрира завидно познавање тема о којима пише, а с друге показује раскошну општу културу и широко образовање, који му омогућавају да дискретним вињетама, поређењима и екскурсима „зачини“ главни ток излагања.

Здравковић се, приликом историјске анализе, показује као хладан аналитичар историјских заврзлама, које су пратиле решавање хрватског питања, али повремено и умерено и као објективан критичар поступака и акција инволвираних политичких и друштвених актера на свим странама, који никако нису успевали да нађу ваљан одговор на то питање. На историјску анализу надовезују се делови књиге који су, у ствари, њена правнотеоријска окосница („Нормативност поретка НДХ“ и „Анализа правности нормативног система НДХ“). У тим деловима, баш као и у претходним, а што посебно ваља истаћи, аутор је анализирао обиље, како кључних тако и тривијалних, егземплара усташког „законодавства“. Међутим, Здравковић на овом месту настоји да ту сирову нормативну грађу пропусти кроз сочиво одговарајућих правнотеоријских појмова, не би ли добио јасне одговоре на постављена питања о нормативности и правности усташког (без)поретка. И добија их. У том смислу, од нарочите аналитичке користи су му елементи концепта унутрашње моралности Лона Фулера, који се у правној теорији сматрају минималним условима које један поредак мора да задовољи да би могао да се окарактерише као „подухват подвргавања људског понашања владавини правила“, то јест као правни поредак. У обиљу правних аката усташке државе које анализира, Здравковић несумњиво потвђује интуитивну представу да се ти акти не могу сматрати правним, нити да се нормативност и правност могу, као атрибути, приписати том поретку, у целини или делимично.

Закључак је да су предмет монографије Милоша Здравковића “Правна нарав НДХ“ важна правно-теоријска и правно-историјска питања, која нису темељније разматрана у нашој и страној доктрини, што указује на њен оригинални научни допринос.

Чланци:

„Правност поретка Независне Државе Хрватске“, у *Правни поредак Независне Државе Хрватске* (ур. Б. Беговић, З. Мирковић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2017, 21-45, (ISBN 978-86-7630-725-8; М61).

Одговор на питање правности поретка Независне Државе Хрватске аутор тражи у оквиру опште теорије права као дисциплине која треба да пружи базична сазнања о заједничким и битним својствима које поредак треба да поседује да би био правни. Без обзира на разлике које постоје међу различитим теоријским концепцијама, све оне подразумевају да је правни поредак нормативан, да га чине норме. Осим нормативности, услов постојања правног поретка одређен је генералном ефикасношћу, тј. захтевом да се, скупа узев, правна правила генерално поштују, да су уопштено посматрано делотворна.

Нормативност права не исказује се само констатацијом да право садржи норме већ се, пре свега, мисли на то да право људима даје или пружа специфичну врсту разлога за делање и одлучивање, јер правне норме представљају упутства за практично, људско деловање у друштву. Суштински проблем нормативности поретка НДХ лежи у чињеници да он великом броју људи није пружао било какве разлоге на основу којих су могли да усмере своја понашања. С друге стране, поредак НДХ у значајној мери није био ефикасан. Он то није био јер прописи законодавства НДХ, а посебно њихова примена од усташких власти, нису обезбеђивали опстанак значајног броја људи, заправо, потпуно су угрожавали њихову егзистенцију, те људи према којима су деловали нису имали разлоге да их поштују. Спроведена правно-теоријска анализа питања правности поретка НДХ показује да је на то питање могуће дати само један несумњив одговор – да поредак НДХ није био правни поредак у уобичајеном значењу те речи и да због тога његову правност ваља ставити под наводнике.

„Генерална ефикасност правног поретка“, О праву и другим сродним темама, (ур. Александар Фатић, Игор Цвејић, Петар Бојанић), Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, Београд 2018, 135-150, (ISBN 978-86-80484-25-9; М45).

Главна тема овог рада јесте питање опште делотворности, тј. ефикасности правног поретка као услова његовог важења. У теорији права влада консензус око овог питања у смислу да не постоји ниједна озбиљнија теорија права која питање ефикасности не сматра условом егзистенције правног поретка. Ипак, питање генералне ефикасности у теорији није решено, јер теоретичари права не успевају да прецизније одреде шта значи да се правна правила у целини узев поштују, да су генерално узев ефикасна. Значај питања генералне ефикасности правног поретка огледа се и у чињеници да делотворност правног поретка указује на његово стање. У стабилним државама, уопштено посматрано, делотворност правних правила је на значајно вишем нивоу него у транзиционим у које спада и наша земља.

„Легитимност државне власти – анализа случаја НДХ“, *Идентитетски преображај Србије – прилози пројекту 2018*, (ур. Ивана Крстић, Маја Лукић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2019. 161-180, (ISBN 978-86-7630-449-3; М44).

У раду се испитује однос између легитимитета државне власти, с једне стране, и, с друге, ефикасности деловања њених органа у погледу основних функција које држава треба да остварује, пре свих, обезбеђивање егзистенције већини становништва као и очувању државне територије. На историјском примеру Независне Државе Хрватске доказује се теза према којој државна власт која не може да осигура опстанак народа и државе губи легитимитет, што последично доводи до неделотворности таквог поретка. Усташка власт је на почетку уживала легитимитет већине хрватског народа, али начин на који је вршена, довео је до њене делегитимизације. Може се поуздано тврдити да је губитак легитимитета уследио 1943. када здруженом акцијом усташа и окупатора, партизански отпор није могао да буде сломљен, докле је, паралелно, нацистичка Немачка претрпела неколико тешких војних поразана. Након капитулације Италије исте године, хрватско становништво масовно прелази у партизански покрет који се препознаје као победничка страна. Делегитимисање усташке власти довело је до немогућности њеног вршења, те је од друге половине 1943.

егзекутива у великом делу преузета од стране СС-а, чиме је усташка власт изгубила атрибут државне, док је њен стварни утицај до краја рата био ограничен махом на Загреб и околину.

„Уставноправни темељи Независне Државе Хрватске“, *Анали правног факултета у Београду*, 1/2019, 117-146, (ISSN 0003-2565; M24).

Када је уз помоћ Немачке и Италије формирана Независна Држава Хрватска (НДХ), на чело те државе дошао је усташки покрет који је дотле деловао махом у емиграцији. У раду се доказује да је, у периоду од 1941. до 1943. године, НДХ поседовала потребне елементе државности: територију, становништво и државну власт. Државна власт је организована према моделу усташке организације, на челу с поглавником, који је располагао свим диктаторским овлашћењима. Иако у НДХ, као и у нацистичкој Немачкој, никада није донет устав, ефикасност деловања органа те власти и потребна подршка довољног дела становништва сведоче да је у НДХ ипак постојао устав у његовом материјалном смислу. Основи функционисања усташке државе и њен идентитет утврђени су некодификованим уставом, који су чинили: Устав Усташе – хрватског ослободилачког покрета из 1929, Начела усташког покрета из 1933, с допунама из 1941, као и одређеним законима уставноправног значаја донетим по формирању НДХ. Када је 1943. усташка власт изгубила легитимитет, услед чега је постала неефикасна, органи СС-а су преузели егзекутиву и до 1945. године НДХ је постојала само формално.

„Формирање државе без консензуса“, *Сто година уједињења: формирање државе и права*, (ур. Борис Беговић, Зоран Мирковић), Правни Факултет Универзитета у Београду, Београд, 2020. 65-93, (ISBN - 978-86-7630-879-8; M61).

Анализирајући историјски феномен стварања заједничке државе Јужних Словена, аутор заступа став да основ конституисања државноправног поретка лежи у консензусу државних званичника о поштовању највиших правних норми. Будући да највише, уставне норме, као и она правила која нису формални део устава, али су део устаљене праксе не садрже санкцију, примарна ефикасност правила која се односе на највише државне званичнике јесте основ на коме почива целокупан државноправни поредак. Без такве врсте ефикасности, конституисање функционалног правног поретка није могуће. Са позиција концептуалне анализе права, прецизније, теорије друштвених правила коју је развио Харт, таква врста консензуса је довољна да објасни из чега право црпе своје важење и како међу различитим врстама норми могу да се идентификују оне које су правне. С обзиром на чињеницу да је немогуће наћи историјски пример државе где званичници прихватају право, док му се грађани само покоравашу, аутор Хартову концепцију допуњује Галигановом социолошко-правном теоријом како би се и феномен формирања нове државе боље разумео. С ослонцем на поменуте концепције, аутор доказује да је за функционисање правног поретка, то јест за његову ефикасну примену потребна не само сагласност званичника, већ и прихватање од грађана, а не само њихово покораваше правилима поретка.

Уз испуњење та два услова, односно консензуса државних званичника о поштовању основног сета правила која конституишу целокупан систем, али и генералне сагласности грађана да поредак прихвате као свој и да, сходно томе, добровољно поштују његова правила, може се говорити о интегрисаној и функционалној држави, односно државноправном поретку. Будући да је током процеса формирања заједничке државе

пропуштена прилика да се између политичких елита усагласе ставови о најважнијим државним питањима, попут облика владавине, државног уређења, државне власти и организације, устав нове државе је на крају донет прегласавањем на националној основи. Због таквог начина формирања, нова држава је остала недовршена, док је правни поредак показивао одређене аберације, што је, последично, спречавало потпуну интеграцију свих делова нове државе те је она била оптерећена сталном унутрашњом кризом.

„Emotionalization of criminal law in the process of adopting and amending criminal legislation“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 2/2020, 160-180, коауторски са доц. др Иваном Марковић, (ISSN 0350-8501; M51).

Аутори у раду истражују феномен емоционализације кривичног права, који се манифестује у три фазе: у законодавном поступку, садржински у оквиру саме норме и у кривичном поступку. И док је непристрасност судије предмет начела и механизма кривичног поступка, а субјективно обојена садржина кривичноправних норми постала предмет дискусије након низа измена и допуна КЗ, посебно након издвајања мржње као обавезне отежавајуће околности, дотле емоционализација законодавног поступка није била у центру пажње. Након увода у ком се указује на значај и актуелност теме, повезивања са основним циљевима и легитимношћу државне власти, те навођењу компаративно-историјских примера, анализирана је емоционализација, уз појашњење сâмог појма емоција, на примеру последњих измена и допуна Кривичног законика из 2019. године.

„Слободан Јовановић о тоталитаризму“, *Идентитетски преображај Србије – прилози пројекту 2020*, (ур. Ивана Крстић, Светислав Костић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2021, 47-69, (ISBN 978-86-7630-449-3; M44).

Слободан Јовановић ширином свог научног опуса представља једног од најважнијих српских научника. Његова интересовања су се кретала од теорије уставног права и политичке филозофије, па све до историографије и књижевне критике. Феномену тоталитаризма чијем је рађању Јовановић сведочио, посветио је сразмерно мало простора. У раду се полази од чињенице да је Слободан Јовановић свој поглед на феномен тоталитаризма објавио у емиграцији у којој се нашао због успостављања тоталитарног режима у новој Југославији, те се испитује да ли је та чињеница утицала на објективност, па тиме и научност Јовановићевог приступа. С методолошке стране, Јовановићев приступ се критикује због својеврсне методолошке сужености, прецизније изостанка шире методолошке основе, попут коришћења социолошких, социо-психолошких и друштвено-економских метода које су нужне ради правилне анализе односног феномена. Основни налази до којих се у раду дошло могу се свести на закључак да без обзира на извесне мањкавости у Јовановићевом приступу теми тоталитаризма, његова главна запажања имају општи значај, посебно у актуелном друштвено-политичком тренутку у којем се српско друштво све више удаљава од идеала либерално-демократског друштва коме начелно тежи.

„Заштита здравља становништва као битна функција државе – искуство стварања друге Југославије“, *Епидемија, право, друштво – прилози пројекту 2021*, (ур. Наталија Лукић, Далибор Ђукић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2022, 259-279, (ISBN 978-86-7630-449-3; M44).

У времену пандемије када државе прибегавају различитим стратегијама заштите здравља свог становништва, или то питање занемарују, аутор сматра корисним сагледати проблем заштите здравља из једне историјске перспективе. Та перспектива указује како само способна и функционална државна власт може да испуњава своје основне функције, међу којима је заштита живота и здравља њеног становништва посебно истакнута. У условима Другог светског рата на просторима некадашње Југославије, постојали су различити државни ентитети и њихове оружане формације, који су се конкурисали и међусобно борили да заснују сопствену ефикасност власт. Међу њима ће као победник изаћи Народноослободилачки покрет, који ће већ 29. новембра 1943. поставити темеље будуће државе. Поред различитих аспеката и разлога који су комбиновано утицали на крајњи исход рата на овим просторима и трансформације, односно нестанка државних ентитета који су њеним распадом 1941. настали, посебно се анализира ангажовање НОП-а на пољу заштите здравља партизанске војске и становништва на оним деловима територије где се распростирала њихова власт. За разлику од својих конкурената, НОП је показао далеко већу ефикасност у погледу борбе против различитих епидемија које су у ратним условима често избијале, посебно епидемије тифуса. Такође, паралелно са оружаном борбом, на деловима територије коју су контролисали партизани, организују се сталне и пољске болнице, организује се здравствени кадар и набавка лекова и медицинске опреме, као приметак будућег здравственог система. НОП ће поред здравственог једнако радити и на изградњи образовног, привредног, социјалног, правосудног и других система. Последично, те дугорочне системске акције непосредно ће утицати на раст угледа НОП-а и легитимитета који је он временом стицао, за разлику од конкурентских сила које су временом тај легитимитет губиле. Штавише, брига за рањенике и болесне постала је, да се тако каже, заштитни знак партизанског деловања. Ти разлози, много више него идеолошки, утицали су да масе животно угроженог живља почну да прелазе на партизанску страну, која је у тим ужасним ратним условима једина нудила елементарну сигурност. Основна теза која се доказује своди се на закључак да дугорочно посматрано, само државна власт која осигурава заштиту здравља свог становништва може да буде легитимна, и супротно, да занемаривање овог питања води њеном делегитимисању, па тако негативно утиче на стабилности и функционалност саме државе.

„Проблем изборне културе у Србији“, *Савремени проблеми правног система Србије – прилози пројекту 2022*, (ур. Милош Живковић, Маја Лукић Радовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2023, 173-201, (ISBN 978-86-7630-449-3; М44).

У раду се испитује узајамни однос степена изборне културе у Србији и легитимитета и функционисања државне власти. Теза која се аргументује тиче се законодавства, самог изборног процеса и његове судске заштите. Штавише, аутор доказује да је степен изборне културе у Србији недовољно развијен и да су чак и приликом одлучивања у Народној скупштини Републике Србије, као и у скупштинама општина, забележени случајеви грубог нарушавања процеса гласања. Ниво изборне културе последично се одражава и на изборе који нису или не би требало да буду политички, као што су избори судија или тужилаца, али и на изборе на којима се уопште не бирају носиоци државних функција, попут избора у

политичким странкама, универзитетским и факултетским телима, студентским и другим удружењима, спортским организацијама итд.

„ Fuller’s Theory in Use – Analysis of the Legislation of the Independent State of Croatia“, прихваћено за објављивање у *Collection of Papers „Legal Gaps and the Wholeness of Law“ - XII Scientific Conference 2023, Pale 2024*, (ISBN 978-99938-57, M31).

Утврђивање моралности неког правног поретка, у крајњој линији, није непосредан предмет правне науке, већ етике. Анализу правности усташког поретка могуће је зато спровести без преиспитивања његових моралних претпоставки, искључиво на основу општеприхваћених, строго правних вредности, дакле, са једног, чисто правничког становишта. Без посезања за методама и резултатима других дисциплина попут историографије, социологије, етике, психологије, политикологије итд, већ само на основу појмова и вредности које је правничка струка изграђивала од када и сама постоји, може се прилично прецизно одредити колико неки конкретан поредак одговара појму правног. У том погледу, веома употребљиву и зато веома широко прихваћену концепцију, понудио је чувени амерички теоретичар права, Лон Фулер и она ће ове бити искоришћена као основ анализе. Фулер је извршио отклон од заснивања важења права у његовој садржинској усклађености с моралом, према формули *lex iniusta non est lex*. Немогућност одређивања неспорних моралних критеријума процене садржине права, као и чињеница да се таква процена врши споља, ван оквира правне науке, понукала је Фулера да критеријуме моралне исправности права пронађе у њему самом. Фулер аргументује да је унутрашња моралност права оличена у осам услова (општост правних правила, забрана ретроактивности, јасност, ефикасност и неротивречност правила итд.) које неки нормативни поредак мора да испуни да би уопште могао да му се призна правни квалитет. Спроведена анализа показује да систем правила који је важио у Независној Држави Хрватској не задовољава ниједан критеријум Фулерове теорије, те му се мора оспорити карактер правности.

„Elements of NDH Statehood“, Анали правног факултета у Београду, 3/2024, прихваћено за објављивање, (ISSN 0003-2565; M24).

У овом тексту, историјски феномен Независне Државе Хрватске (НДХ) подвргнут је базичној правнотеоријској анализи која је показала да је та творевина, макар у минималном обиму, поседовала све елементе државности. На великом делу своје територије од око 100.000 квадратних километара, коју је насељавало око шест милиона становника, усташки режим је располагао монополом физичке силе и био је способан да спроводи своје основне политичке циљеве, првенствено стварање етнички чисте хрватске државе. Организовање терора према великом броју својих становника, што је подразумевало једно сасвим ново законодавство, формирање нових судских, полицијских и других органа, устројавање логорског система и железничког превоза итд. доказује довољну меру ефикасности и правилности деловања државне власти НДХ. Такво деловање произвело је ратни хаос, стање супротно оном које би требало да осигурава државна власт, што је за коначну последицу имало губитак државности НДХ и стварање нове југословенске државе на њеној територији.

„Патологија правног поретка – анализа случаја Републике Србије“, *Савремени проблеми правног система Србије – прилози пројекту 2023*, (ур. Добросав Миловановић и Горан Дајовић), Правни факултет Универзитета у Београду, прихваћено за објављивање (ISBN 978-86-7630-449-3; М44).

У тексту се на основу три карактеристична случаја аргументује у прилог тези да правни поредак Републике Србије умногоме не остварује вредности које сам прокламује и на којима је утемељен. То са своје стране открива његову патологију, будући да функционисање најважнијих државних институција често није у складу с општим правним правилима која уређују њихову надлежност, већ се показују различите аберације, чиме се подривају темељи правне државе и владавине права. У анализи се доказује како правни поредак Србије не делује увек према принципима уставности, законитости и независности судства, и да таква одступања имају системски карактер. Основни разлог томе је низак степен правне културе, који се последично рефлектује на тренутну политичку кризу и опште стање српског друштва.

Енциклопедијске одреднице:

- „Апсолутизам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 48, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Аутократија“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 51-52, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Ауторитарни режими“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 52, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Црвени терор“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 85-86, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Деспотизам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 98, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Диктатура“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 100, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Диктатура пролетаријата“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 101, (ISBN 978-86-519-1740-3, М46).
- „Државни тероризам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 111-112, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Фашизам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 134, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Геноцид“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 158, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).

- „Хобс, Томас“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 195, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Јакобински терор“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 214, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Макартизам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 265, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Макијавели, Николо“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 265, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Монтирани процеси“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 281, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Нацизам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 286, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Социјална дезинтеграција“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 425-426, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Стаљинизам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 439, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Тероризам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 482, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Тиранија“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 483-484, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Тоталитаризам“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 486, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).
- „Ванзејска конференција“, у *Енциклопедија страха*, Љубомир Ерић и други, Службени гласник, Београд 2015, 501-502, (ISBN 978-86-519-1740-3; М46).

Превод:

- Фикрет Карчић, „Представа праведног владара у класичној исламској правној и политичкој мисли“, у *Право и правда - Зборник*, (у припреми).

5. МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Кандидат др Милош Здравковић се у свом научном раду, од избора у звање доцента 2014. године, поглавито бавио, с једне стране, правно-теоријским аспектима историјског феномена Независне Државе Хрватске, а с друге, критичким проучавањем актуелних правно-политичких проблема Републике Србије у контексту функционисања правне државе и владавине права. Радови кандидата су писани једноставним, готово па научно-

популарним стилем, с очигледном идејом да се комплексне правно-теоријске теме учине пријемчивим већем броју читалаца.

Посебан квалитет радова кандидата у посматраном периоду је њихова едукативна усмереност. У већем броју радова, Здравковић се обраћа млађим читаоцима, којима у пригодној форми нуди базичне, али продубљене увиде у проблематику остваривања идеја правне државе и демократског друштва у Србији, кроз историју до данас. Имајући у виду усмереност кандидата која се огледа, како у његовом ангажовању на факултетским и другим предавањима и семинарима о правно-теоријским и правно-историјским темама, тако и у обиму и квалитету поменутих радова, Комисија изражава посебно задовољство што је кандидатом усмерење на историјско-правне теме резултирало монографијом „Правна нарав НДХ“, која представља хвале вредан допринос нашој правној теорији и историји.

У својој монографији, Здравковић, као скалпелом, засеца у труло ткиво ондашњих националних „програма“ и митоманија, које су главним носиоцима друштвене моћи, странкама и цркви, пружале погонско гориво за перпетуирање те моћи, али и служиле им као плашт који прикрива голотињу њиховог главног циља - да остану моћне. Такве политике су, уз неповољне међународне околности, довеле до краха ондашње заједничке државе и друштва, а потом и до најужаснијих злочина који су балканске просторе икада задесили. У том смислу, књига која на релативно хладан и објективан начин потказује политичку и друштвену погубност националистичких програма некада, једнако је добродошла и данас. Тим пре, што се може очекивати, да ће с обзиром на њену тему, на трезвеност анализа, али и на упечатљиве слике поступака и акција ондашњих политичара, ова књига бити огледало у којем ће се видети и голотиња циљева данашњих политика и политичара на овим просторима, која се покрива истоветном кринком.

Свему томе треба додати кандидатов дугогодишњи успешан наставно-педагошки рад, чији се квалитет препознаје и кроз високе оцене које редовно добија приликом студентских евалуација. Тај рад се, од последњег избора за наставио звање, осим матичног предмета, проширио и на друге предмете на основним и последипломским студијама, тако да кандидат тренутно учествује у извођењу наставе на пет предмета и вештина на основним студијама, као и у настави и раду на последипломским студијама. Најзад, осим што испуњава све опште услове за избор, кандидат испуњава и потребне изборне услове који су прописани Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитета у Београду. Када је реч о стручно-професионалном доприносу, може се констатовати да кандидат испуњава сва четири наведена услова (члан уређивачког одбора научних часописа; члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа; председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама; руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима). Када је у питању допринос академској и широј заједници, испуњава три од пет наведених услова (чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира; члан стручног органа или комисија на факултету или универзитету; домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке), а када се ради о сарадњи са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству, испуњава два од три услова (руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама и руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа).

Из свих наведених разлога, сматрамо да кандидат др Милош Здравковић испуњава све услове за избор у звање ванредног професора.

На основу изложених чињеница и оцена, Комисија за писање реферата са задовољством предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да, у складу с чланом 29. ст. 1. тач. 2. Статута Правног факултета и чланом 17. ст. 2, тач. 1. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду, донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Милоша Здравковића у звање ванредног професора за ужу научну област Теорија права и државе - предмети Увод у право и Аутономно право.

У Београду, 3. септембра 2024. године

КОМИСИЈА

др Горан Дајовић,

редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

др Радмила Васић,

редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду у пензији

др Дамир Бановић

ванредни професор Правног факултета
Универзитета у Сарајеву

Из свих наведених разлога, сматрамо да кандидат др Милош Здравковић испуњава све услове за избор у звање ванредног професора.

На основу изложених чињеница и оцена, Комисија за писање реферата са задовољством предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да, у складу с чланом 29. ст. 1. тач. 2. Статута Правног факултета и чланом 17. ст. 2, тач. 1. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду, донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Милоша Здравковића у звање ванредног професора за ужу научну област Теорија права и државе - предмети Увод у право и Аутономно право.

У Београду, 3. септембра 2024. године

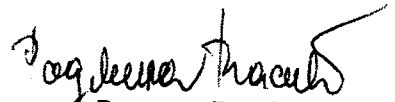
КОМИСИЈА

др Горан Дајовић,

редовни професор Правног факултета

Универзитета у Београду

др Радмила Васић,

редовни професор Правног факултета

Универзитета у Београду у пензији

др Дамир Бановић

ванредни професор Правног факултета

Универзитета у Сарајеву

